

Forslag

til

Lov om ændringer i lov om konkurs m. v. (Underpant i løssøre).

Fremsat den 4. december 1959 af *justitsministeren*.

§ 1.

I lov nr. 51 af 25. marts 1872 om konkurs m. v. foretages følgende ændringer:

1. I § 21, stk. 1, ændres „indrømmet nogen“ til: „stiftet“.

2. § 21, stk. 2, ophæves.

3. I § 22 indsættes som nyt stk. 2:

„I henseende til afkræftelse anses en panteret som stiftet på det tidspunkt, da pantretten sikredes mod tredjemand ved tinglysning, overgivelse af pantet eller lignende sikringsakt. Ved overdragelse af fordringer, der ikke er knyttet til et omsætningspapir, er tidspunktet for underretning til skyldneren om overdragelsen afgørende.“

4. I § 34, 1. pkt., udgår ordene: „eller villiesbestemt“.

5. § 39 ophæves.

6. § 152, stk. 2, affattes således:

„Når en erhvervsvirksomhed drives fra lejet ejendom, kan indehaveren uanset be-

stemmelsen i stk. 1 pantsætte det til virksomheden hørende driftsinventar og driftsmateriel — derunder maskiner og tekniske anlæg af enhver art — og ved landejendomme tillige den til ejendommen hørende besætning, gødning, afgrøder og andre frembringelser. Pantsætningen er ikke til hinder for, at de nævnte genstande udskilles ifølge en regelmæssig drift af virksomheden.“

§ 2.

Denne lov træder i kraft den 1. juli 1960. Samtidig ophæves plakat af 23. juli 1819 og plakat af 14. maj 1834 indeholdende en nærmere bestemmelse angående privilegerede fordringers inddrivelse.

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan efter forhandling med det færøske hjemmestyre ved kongelig anordning sættes i kraft på Færøerne med de ændringer, som de særlige færøske forhold tillader.

På pantebreve tinglyst før lovens ikrafttræden kommer de hidtil gældende regler til anvendelse.

Bemærkninger til lovforslaget.

Efter henstilling fra den af indenrigs- og boligministeriet den 27. maj 1953 nedsatte kommission til overvejelse af landbrugets kreditproblemer nedsatte justitsministeriet den 9. maj 1955 et udvalg med den opgave at gennemgå de gældende regler om underpantansætning af løssøre og eventuelt stille forslag om ændringer af disse regler.

Udvalget afgav betænkning i 1957, og de af udvalget stillede forslag, der tager sigte på at skabe en forbedret retsstilling for underpanterettigheder i løssøre, er tiltrådt af kommissionen vedrørende landbrugets kreditforhold, jfr. kommissionens betænkning II, side 12 ff.

Forslaget er udarbejdet på grundlag af et i ud-

valgets betænkning optaget udkast til ændring af konkursloven. Samtidig har justitsministeriet udarbejdet forslag til ændringer i retsplejeloven og tinglysningsloven, ligeledes på grundlag af udkast, der er udarbejdet af det nævnte udvalg.

Til § 1.

Bestemmelserne under nr. 1-5 er enslydende med udvalgets forslag. Den under nr. 6 foreslåede bestemmelse svarer med nogle redaktionelle ændringer til udvalgets forslag til § 47, stk. 2, i tinglysningsloven. Bestemmelsen hører efter justitsministeriets opfattelse naturligere hjemme i konkurslovens 2. afsnit. Hertil kommer, at bestemmelsen, såfremt den optages i tinglysningsloven, vanskeligere vil kunne gøres anvendelig på Færøerne, idet tinglysningsloven i modsætning til konkursloven ikke gælder for Færøerne.

Til § 2.

Stk. 1 svarer til udvalgets forslag.

I stk. 3 foreslås optaget en overgangsbestemmelse, hvorefter de hidtil gældende regler kommer til anvendelse på pantebreve tinglyst før lovens ikrafttræden. Reglen er begrundet i, at der ved fastsættelsen af vilkårene for panteretten må antages at være taget hensyn til den dårligere retsstilling, som løsøreunderpantet har efter gældende ret. Det vil derfor ikke være rimeligt, at pantehaverne i medfør af den nye lov får deres retsstilling forbedret.

Når man har valgt at lægge vægt på tidspunktet for pantebrevets tinglysning, er det ud fra ønsket om at opnå en retsteknisk skarp regel. Tinglysning af en fornyelsespåtegning for at undgå udslettelse af pantebrevet i henhold til tinglysningslovens § 47, stk. 4, medfører ikke, at pantebrevet kan anses for tinglyst efter lovens ikrafttræden.